

γιακῆς μονῆς τοῦ τιμίου Σταυροῦ· ἀχρονολόγητός ἐστιν ἡ πράξις, δι' ἧς ὑπέταξεν ὡς ἐνοριακὰς τῇ μητροπόλει Ἀθηνῶν τὰς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ μονὰς, πλὴν τῆς Πεντέλης.

Εἰς τὸν πατριάρχην Γαβριὴλ ἀφιέρωσε τῷ 1706 ὁ Φραγκίσκος Προσαλέντης τὸν « Αἰρετικὸν διδάσκαλον ὑπὸ τοῦ ἐρθοδόξου μαθητοῦ ἐλεγχόμενον »· ἐγκώμια δ' εἰς αὐτὸν ἔγραψαν τῷ μὲν 1703 ὁ Διαμαντῆς Ρύσιος, τῷ δὲ 1705 Ἀντώνιος ὁ Βυζάντιος¹¹¹⁹.

1707.

212. ΝΕΟΦΥΤΟΣ Ε'.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ νοεμβρίου 1707, συνελεύσεως ἀρχιερέων καὶ λαϊκῶν γενομένης ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἐξ ἀπορρήτων Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου, ἐξελέγη πατριάρχης ὁ μητροπολίτης Ἡρακλείας Νεόφυτος, πολλῆς τὸ πρότερον ἀπολαύων εὐνοίας παρὰ τῇ κυβερνήσει, καὶ εἰς ἀξιώματα παρ' αὐτῆς ἀρθεῖς, ὅτε ἐν λαϊκοῖς ἐτέλει· ἡ ἐκλογή αὐτοῦ ὅμως ὡς πατριάρχου, διὰ λόγους ἀγνώστους ἡμῖν, οὐκ ἔτυχε τῆς κυβερνητικῆς ἐπικυρώσεως¹¹²⁰.

1708—1709.

213. ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ τὸ α'.

Ἐν ἀρχαῖς, ὡς εἰκάζω¹¹²¹, τοῦ 1708, κληρὸς καὶ

1119. Ἀνάγνωθι τὸ πρῶτον ἐν « Λατίνων θρησκείας ἐλέγχους », ἐν Ἀμστελοδάμῳ, 1748· τὸ δεύτερον εὑρηται ἐν χειρογράφῳ τῆς ἐν Πάτμῳ βιβλιοθήκης ὑπ' ἀριθ. ΦΟΘ', ἀμφότερα δ' ἐκδίδονται ἐν τῇ περὶ Γαβριὴλ ἰδίᾳ μου διατριβῇ.

1120. Ἀνόνομος Bandurii. Βεντότου σελ. 5. Κούμα Ἱστορίαι ἀνθρωπίνων πράξεων, τόμ. I', σελ. 393.

1121. « καὶ ἔτρεξαν μεταξύ πολλὰ » γράφει ὁ παρὰ Bandurii ἀ-

